

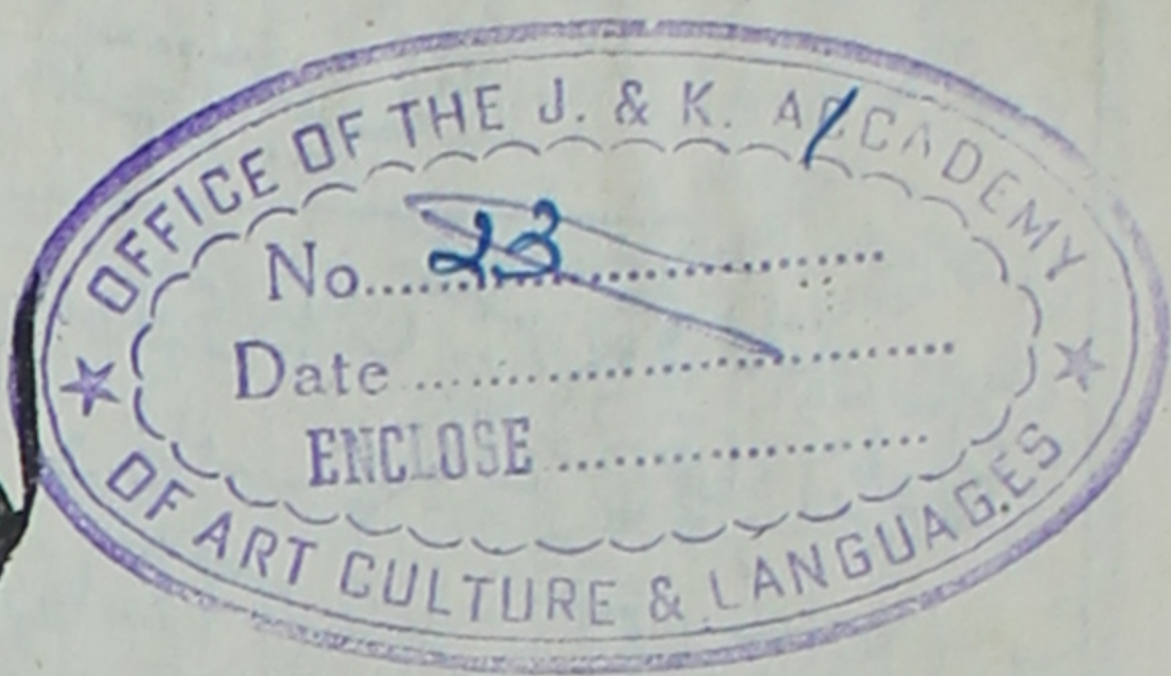

4733

کلام مشتاق

کولہ نارا

از غلام رسول مشتاق

پہلیش

علی محمد تاجر کتب خانہ کمال پور گنڈاپور

قیمت ۲

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

عشقہ میاں

درو لو بنیہ توں میو لوئی پان حکیمس ماؤ توں
 دوؤ چھا؟ کینہ ڈامب چھا؟ کینہ عشق چھا؟ از ماؤ توں
 دآن تھی داؤس دوا۔ ڈامیس سزا عشقس مڈا
 یں علاج شایان آئیے سوی علاج کرناؤ توں
 چھا جنونے؟ کینہ تشر؟ دیوانگی چھا؟ کینہ خشر؟
 ہوشہ پنہ نے میاںہ دلکوی کا مہ جناب سنبھلاؤ توں
 طاٹھ جگرک جوش چھا؟ کینہ لولہ نازک بوش چھا؟
 بندمہ کر توں آولن طوفان ذرا یلہ تر او توں
 چھایہ عرفانگ شراب؟ کینہ چھ شوقگ آختاب؟
 لوزہ سرے بہہ بوہ سرے منصور داماہ چاؤ توں
 حن چھا عشقس پتے؟ کینہ عشق چھا حنس پتے؟
 لولہ نازک پوشون جوشا دماغس چھاؤ توں
 ددہ شوقگ نار چھا؟ بس آخرس مشتاق کیا؟
 شاہ پتہ کڈ لوئس والے ظن تہ اشکال ساؤ توں

غزل نمبر ۲

دو اچھم تو شوں انہار چو لوی
 اوے بنیا بچھم گو مت چھن گاش
 وچھت مے کن چھ راوان پانہ علی
 لگیا ادلے بدل کاٹھ مے علا جس
 سو بیل چھوں میں تلی دک بس
 ورد خنٹس ونے وزہ آخرس کیا
 ظہور چہ ڈیڈہ تل جبریلی کن
 جیانی گک وان متی چھ سختس
 سٹھاہ گوم سینہ شو فگ تنگ جگرے
 پھلت ماہ او بہار و آدنک گل
 مدامت تاقہ پردے تل مہ سرسی

شفا چھم پوشون الوار چو لوی
 بوکرہ ما دیدوی دیدار چو لوی
 کران چھوں ترض میون گفتار چو لوی
 بلیا بیہ سی نشے بیمار چو لوی
 دس گاہ خوش یون گلزار چو لوی
 چھ سائے قدرتس شہجار چو لوی
 کران جوئے ملک تکرار چو لوی
 چھ زماندان میں اٹھار چو لوی
 زوس آم ولنہ لوک نار چو لوی
 نہ ات اقرار نہ ات انکار چو لوی
 چھ دلبر بوزون ہتیار چو لوی

غزل نمبر ۳

گو زندہ بہار اور چھو کن تازہ کا نو سیت
 سگ لوگ یہ سوزس ساز و زان تیر شاہ سیت
 یہ تیرہ کوہن سور گڑھے سوی کتے لایت
 بیت نازیشس سرمہ کو دم بیل بہا نو سیت

سیدت ریزے روز صفائی و فاداری
 آخ ریزہ آختاب روط نمونہ آسمانوسیت
 و گریہ ستوی درام نبر لاله جگر س خون
 و اکتس چہ پینہ فی گریخ ویدی پاری زانوسیت
 مجنون در دک چت شرا با گو جنون موله وان
 سوی پو لاله و ن بلبس شاه گل تانوسیت
 ما پوشه لولو بول بوتک ساز و یہ کیا تش
 میں حورہ آسن گورہ کران لور خا لوسیت
 پنگہ پیل ماوت زاله لگیاہ رازہ ہونتر و نتم
 جرتن مخنتے والو اشے دانہ دالوسیت
 نیلہ اوس دلبر پوشه پھولے درامتوی سلیس
 نیلہ میبانہ دلکوی گل خنت اوس بانغوالوسیت
 مشتاق چھو کنتی لوزہ کران تودہ گنج سوران
 شہار چھہ بران مائے پین بس خزانوسیت

غزل نمبر ۴

در دلی کن تنگدیس آمت سوسنگدل آہنا
 ترا وہ نا غوصے مہر بانی نسو مال آہنا
 ام فراقن شتیاقن بارہ تھو نم بس عذاب

تمہ عذابکہ کئے زب سے مند چھان تامل آنا
 عشقہ والی میوں لٹو ق کہہ دیوی حیران مانع
 ادہ جنونک داغ گلاس زوینہ شامل آنا
 گلشن منز گوشتی پیٹ پوشنی شبنم و نان
 کیا جدائی رُوس اسی کئے جاہی منزل آنا
 زیو تھون پابند دلی ہو تھکے ادبک اصول
 منت مدایتکوی سبق اسجان جاہل آنا
 بد دعا چھوم مدعا کر گرا و غریب لو ذرا
 میں پئے مشکل تلمش دور مشکل آنا
 صبر شکرے بیور چہ روزت رہہ سوزا نکل مقام
 ات مقاس پانہ مشتاق دانہ قابل آنا

غزل نمبر ۵

ہم سندا مار چھوم مرہ پان پانس منتاہ تھا ونا سوئی
 تسلی ایہی ہے میاں جس جانش دیدار ما ونا سوئی
 دنہ وین قیامت میانی چہ حالت تقدیر چھیمش پیت
 بنہ ہے آسان میو لوی مشکل دل نر ما ونا سوئی
 زور و فرق زاجم ہولتن تھٹہ و ن نار دیدن
 غیرتس ایسا وصلکہ آئے تن مرہ شہلا ونا سوئی

بینا بی جنون گزیت جگر خون چمن مره لجر زون
 اکہ لٹہ اینا گہ کاش بنہ ہم پر تو ترا و ناسوی
 یاد او تری روزن چھ عنقا وعدہ و فہک سودا
 مد عائی چھم کینہ پانھی پن وعدہ یاد پا و ناسوی
 نازک مانن تم پاک شان همیشه مت جانان
 کور تم قبائے لولس تہ ہولس لول ہول چھا و ناسوی
 تنائی چھم پھولون ارمان و چمن سو حنک جان
 مشتاق گاہ مہیون زمانہ ان یکسان سخنا با و ناسوی

غزل ۶

عاشق چھ سید جگر دلبری ہند زہرس زٹمان گوشکر دلبری ہند زانان پیس باجر دلبری ہند پستی بلندی سفر دلبری ہند میسی مہربان خنجر دلبری ہند	سبحان اللہ اثر دلبری ہند تو بہ چھ تاثیرات ددلی کیا نینہ وانہ قدرت چھا وان محبت مستی اندر مہستی چھ قائم شاہیہ روس زندگی مہستی چھ مائل
---	--

شیدا مشتاق پینہ لیس اصولس شہ پار مہستی نثر دلبری ہند	غزل نمبر ۶
---	---------------

عاشق نینہ وانہ طوفان - دل چھ ارمان ہندی
 پایہ بوڑ پرت کاتھ یہ ارمان - خط چھ طوفان ہندی

حسہ سیلابک چرخ چھا۔ کتہ وزے زانہ سورن

آولن گتہ گیور سامان۔ عشقہ متان ہندوی

روشہ۔ وشے تو شہ وین بیدار جوشن دیوت جلاو

دل ہتھاری گرایہ ماران کہنہ درد ان ہندوی

گوشہ گوشے ذرہ ذری درد کوی تاثیر فیور

طرزہ طرفے آونالان ہوش انسان ہندوی

کیاچہ بنیاد دلبری ہنتریں وفاداری ظہور

لولہ چشمیں مس چہ چاوان تازہ یارن ہندوی

پردہ تل ما زاہد تھی کرد کوی انسان وچہ

پیدہ کہ لقصو چچی زان۔ کار بازارن ہندوی

زندگی تے مردگی چھاپانہ وانی زانہ رلان

سیت روزن کر چہ ماتان۔ ذان اسجان ہندوی

ورگہ مشتاق کت چہ لایان درد کے امار چھی

نختنی ہنیش گونہ ٹھہران لفظ زو لان ہندوی

عزل نمبر ۸

دیدارہ روس کر بولہ چھوکن مول گلانی

آفتابہ روس کر آسمان ٹھائے ژلانی

مندانہ ہار چھیم مہ وئی بیاک مانن کیسا؟

کونہ مائیس جو رہے مائیس کاٹھ نہ رلانی

از لوی آبی یاد کهند اوس آ لوی سوی
 یس رود اندری زیره س تاره تلالی
 گیه حورہ ایمے لوزہ ژھے شوق صدر منز
 کم ہوسک لعل ریت خال ڈ لانی
 سوس جنونک کلمہ پران قبر پر ریت در او
 حیرت چہ عقلے آ یہ نیکلے سور ملانی
 مدہ ہوت یہ بہار آ وہ نئے نئی وچیت کوتاہ
 کتہ سونتکہ دوھے نہ لاس داغ بلانی
 سنکہ ژند و نیر بھس عشق بیتاب
 یو عید ہند محرم چہ قمرے جامہ و لانی
 نئی چھومنے نمان کیا مہ لکھوم کوت مہ سوزم خط
 دلدارہ رنگ رنگ نامہ سٹھاہ گوس چیلانی
 متاقہ فراق زور آوار لولہ نیا یک نار
 زاہ کر چہ عشقش شوق سازس سوز کلانی

عشرت ۹

جہانس منز چہ بیو لوی کار زمین آسمان بدلاون
 شہل دودہ راتگویی تعبیر زون آختاب سپداون
 صفائی ہو چھی مستی کرن آباد چھم بستنی
 اراک گاہ ژوپاری چھم مہ وس ورو کرناون

زمانکہ گردنک دستور ملت ایہ درد کوی کا فور
 سو کھچ صافی کرت پیدے دو کھک مل مگر چھیم ساون
 سرودک ساز چھیم پرنار خودی تارن اثر آوان
 اکی ضربے فرش کیا چھیم عرش پاتال گر ماون
 نہ سستی کاہلی تھاون نہ پستی مردگی تھاون
 نہ ظلمس جبرسی دمہ تن چھہ نول ستمگہ لہراون
 مد اچھم پوشہ ون ہستی ظہور چ جان پیوستی
 ذرے ذرہ چھیم ہیری لونہ مے مس آ بادی ہندی و جان
 بہارگ دم صدا پالن فرت چرتے گلستانس
 پر د تراوت یہ پوڑ ہمت بلخ چھہ پینہ نین ر دن و
 تیار چھیم مہوٹھ سو کھکوی گل میں چھاوت پھولن بلبل
 گلن تے بلبلن لڑ جذبہ محبت کوی چھہ ورتاون
 جہانکہ جنت کوی کعبے زمانکہ لڑ رہ کوی قبلے
 بناون چھیم وطن پینہ لڑی مہ دنیا جرتھا کھیاون
 چھہ شتاق دودی میٹھو گبر عشق میٹھو حسکوی تاثیر
 بنت پزہ محبتک تعمیر سخن دردک تہہ پرکھاون

یا و سچ مرئی بنا

جان ہی اوس زندگی ہندما ر شر اوون پو شہے
 کیا امارچ مشروانی لڑ ٹھہ یا وون پو شہے

و مرہ ہندس آسمان ابرہ کھوتے آختاب کیا
 دمہدم ات آختابس لورما وان پوشہ
 صبح وشام منزل چھ بدلان گرد شک جانی ولان
 نور روک زلف موکے سے سجاؤن پوشہ
 دل چھ کریشان یام ڈیشان خال خط ابرہ یاونک
 سگ دوان ارمانی تنالہاؤن پوشہ
 باغ بر جتے چھ لوک گل نہ بلبل ساز بہت
 عشقہ حسن لوبہار بیچہ پانہ چھاؤن پوشہ
 دانہ دانے لیں شراب منصورسی گوپت دوان
 ساقیا سوئی معرفت اندوانت ناؤن پوشہ
 ناری شہجارس بناوان ناریس
 سوئی جنون پرت گرم سردس بونٹہ تراؤن پوشہ
 نیز بتیابی وچیت سیما بیئی ژلہ لار کیا
 رنگ مداپنہ نے جہا بک آزماؤن پوشہ
 کہہ وانے ہم زہ سوداگے خریدارن مینان
 سبلاؤن دوست دشمن تنبلاؤن پوشہ
 ددہ سازس پردہ پردے دت چھ محبتکی مقام
 میوٹھ وعدے دوستی ہند یاد تھاؤن پوشہ
 بیت ظہورس منز چھ ہرکاٹھ رنگ رنگہ دعوا دوان

جوش مشتاق تہ تہ پھوس بس سجاؤن پوشہ

غزل نمبر ۱۰

وفا و عہدس کرن میو لوی چھ مدعا فکر تے ذکر چھ مے آگرچہ کیا اتے گتکوی نوان مے نش تسلّا اکے دنجہ کار و اس و زوی ما غور کہ دودہ بے پرو کرے شا دریں درسی بے گزہ ہون چھ مٹنا	کراں چھن حق پین بو پانہ آدا بویران ناگہ نش آ صد رسی کن یوان چھم پو و آختاب و یہ کتہ زون سو کھے روزن چھ طوفان زوی دل پران اخ شاہ بس شاہن جنانے فریک سبز باغ دنیا چھ بالکل
---	---

کنو بوزم زمین آسمان نالان چھ مشتاق از۔ پگاہ آیا خبر چھا؟	لیلیٰ
---	-------

لیل! نشانے عالمس کیا رود سو لوی؟
مجنون! فرن رود حسن چو لوی عشق میو لوی!
» افتائی منز فنا گو کونہ اسے تاو؟
مجنون! لوان شو فک قصے سپدان نہ پرت لوی
» سوکس عشوق؟ سوکس شوق لول محبت؟
مجنون! سو شوق بس پاکبازی پر نہ چھو لوی
» چھ و پڑھان گل نہ بیل خرس کیا؟
مجنون! جنونے سون مین ہمد کر نہ لوی

لیل اکونت نام پایداری دوستی چھ سائی؟
 محبون اکونت نام روزہ گردش تندہ بونوی
 لذت چھ سورون در دچہ دلے؟
 محبون! و طیف قدرتیں درد زونوی
 چھکت مشفق بقائی ہند نشانی؟
 محبون! جنونے پاک سفرن یہ مونوی

غزل نمبر ۱۳

اوہ آہم یاد کہ کیا ت باگران میان مینائی یہ غیرت باگران اکہ شایے گوک قیامت باگران خال چونوی کترہ چھ لغت باگران جھک جنون عشقہ جنت باگران دردہ سستی مس سسنت باگران لول لکوی گونے کت باگران	پورے آئے مای محبت باگران چھاونن شایان کیا پردگتین وز ملن ہند کرتین پر توڑہ چھوکی زال زلفک عرش پاتالین تبت چشم بد دور پوشنے لور صورتک سوزونہ ول پشمنی کرگاشہ چھوہ سن چونوی قبلہ وود مشفق
---	---

غزل نمبر ۱۴

قدم نال دیدانے میون تماشا ٹاٹھ یارا وچھ
 لطف چھوی چھوی وچھنیں نظاراد و ستارا وچھ

تہ لویت ژورہ فہرک تیر زون نیوم شکر کوئی تاثیر
 منگان تاثیرش دوان پتھر پتھر پیو جانوارا وچھ
 وچھ و لوکس خونس دوان سگ عشقہ مضمونس
 نثران مجنونہ سند یا مٹی فراقک لولہ نار وچھ
 دمن منتر باگ گن تلمت من مخته بنت آمت
 سمن کڈ و اس آمتے لوی دردک بہارا وچھ
 دگ ردا نہ سامانے بست منتر زلفسی یانے
 لبیت مطلب تہ جانانے سرودگ اخ اشارا وچھ
 حسین ہیں چہ ارمانے سپد عشقہ مسامانے
 رت محبت چہ وایانے قیامتکوی امارا وچھ
 مرن مات شرا با جو جیاتکہ آ بکوی زخمو
 زنت عم غوصہ کرتلنی دوان لوسے شکارا وچھ
 ثنا پرون چہ سندم ہیوئی حیرت بہ پانس خیم
 گلن بلبل چہ نیت مشتاق تھتی دردیچ پارا وچھ

پیغام نمبر ۱۲

پس ات ہو کس عدس وفا کر
 تہ ساری مردگی سستی فنا کر

جنونکہ ناکہ سیتی بوح صفا کر
 پتھر ترا وزیر کی خام گاجاری

<p>فنائی منز وئی پیدے بقا کر یہیں شہیا ہسی تری گلشنا کر ژوپاری ہوشیاری وشتا کر گڑہن بیٹھ مردہ زندے سوسد اکر پھولن بیٹھ گل من ردک ہو اکر جہاد کہ کتہ اشایچ وز ملا کر طغان لار دور ہترک ویا کر نشانے پوشون سختک دعا کر لبان ہی ز شہیت لبہ تی دغا کر بھولان نلہ ورت وچھانی کاخا کر سخن نزا و ننتے روزک سجا کر</p>	<p>گنت چھوی آدنک لور پانہ عنقا و جالے پومنتوی بجر تھدی تل دماغ ساز داون ہوشہ آواز دہ مولن دوت نملس غفلتس کل مڑے عینت مسیمت دل ہم گنت خاک رٹن تقدیر کوی گدش اخص تل تلک ہیٹ کستمتسی کر دن چھ غیرت لوڑ پستی فرن دیہ مولوی سان سلح بنیاد صفائی پاک سگرین نصیحت جالیں جھاوون کنے رد چھ کیا مشتاق لہران؟ کیا بنوادا؟</p>
--	--

گلو منبر ۱

کریکہ نادہ چانے شہیا شوبان زن لولہ پرستان
دردن۔ بالن۔ وز کینن نالن چو لومی گاہ لوبان
بولتہ پوشک کتہ جھاوکس جا نور ساز وایان
کہ گلو۔ کہ گلو۔ چو لومی آلو۔ دچی زان بھجان
مید و نہ گاشے مدرس ہواوس چھکنا وز ناوان
حور و نہ پریو۔ وگنیو چانے آواز تل انسان

زائیلہ تو سے آئی لہ خیر قے کیو واؤ لے تھے پان
 کمرہ وانرواؤ نان قدت پانے امہ شاہ تو سک تھاں
 جو کین۔ ریشہ فی تھی و تہ ماؤک تھی عرفانک جان
 پتہ کوی سرے حیشن لاگت سوٹن سرتل پرکھاں
 لہ فی جابین ہند ما حاجت چھوی زانہ تھی آسان
 نہ گزھی نہ اسن نکرہ کا تھہ و سلی نہ مزوری نہ کا تھہ چھاں
 تھلہ تھلہ و پت پلہ فی اندر کتہ کترے آسان
 کترے و و تھرت کتہ قتل شانذت بس چو تھی گذراں
 کچھ بیول پوت جے متجن چو تھی و تہ و تھی ڈولان
 شورہ مژویہ کس بی دارہ و تھم پوت کیا اوپ لاگان
 بوزت یہ سوال کون دینم چھے لوزا صلح زان
 تھرس لکھ تھی لذتس لارن گو مکرگ طوفان
 راجھیں نہ حکموی ٹنگن و نر کھینہ کوی ژورس مزہ توٹاں
 و یہ ون سرفا مشناتہ آری یاد آسک نہ نادان

تمام شد

دکنیہ قاضی

کوئی صاحبِ بغیر اجازت مصنف اس کتاب کے شائع کرے گا
حق نہیں رکھ سکتا۔ خلاف کر نیوالوں کے ساتھ قانونی
کارروائی کیجائیگی

مصنف کی شائع شدہ کتابوں کی فہرست

وچھیل - تازہ رؤف - طرز مشفق

تازہ حسین

تیار ہو نیوالی پر لطف کتاب (خوجہ نامہ)

